

NOVEMBER '85 NR 20

de

VLEGEL

LASTIG MAANDBLAD VOOR EDE

ZE ZEGGEN
STENEN ZIJN GEEN ARGUMENTEN
EN
MOORDEN MET SLOOPKOGELS
VERNIETIGEN MET CHEMIE
VERPESTEN MET ATOMEN

ZE HEBBEN GELIJK
STENEN ZIJN GEEN ARGUMENTEN
STENEN ZIJN NOG MAAR
AARZELENDE POGINGEN
OM ONS UIT TE DRUKKEN
IN DE ENIGE TAAL
DIE ZIJ VERSTAAN

WE HEBBEN NOG VEEL TE ZEGGEN

Collectie Stichting Laka

www.laka.org
Gedigitaliseerd 2020

Colofon

DE VLEGEL

Jaargang 2 Nr 8

Prijs per los nummer f 1,50

ABONNEMENTEN: f 7,50 per half jaar (6 nummers).

Postabonnements voor buiten dorpskernen Ede, Bennekom en Wageningen f 10,-

Nieuwe abonnements-periode gaat in per april en november.

Over maken op: Gelders-Utrechtse Bank Ede. Banknr. 92.68.74.624.
tnv D. Bannink Ede
Gironr. van de bank: 821.000

Postadres:

De Vlegel

Postbus 8094

6710 AB Ede

Aan dit nummer werkten mee:
hans, arie, sjoerd, martin,
tanja, bluf!, dirk en jan.

Datum verschijnen nr. 21
1 december

Kopy sluitingsdatum:
12 november.

INHOUD

GEZOND IS ANDERS	3
PROCES ROST VAN TONNINGEN	10
MOERDIJK BEZETTING	12
ERITREA	15
AMSTERDAM HEEFT 'T	18
IN BEWEGING	20

redaxioneel

Kwaad. Woedend zijn we. Razend over wat er in Amsterdam gebeurd is. Zonder waarschuwing zomaar op mensen schieten, iemand dood laten gaan in de cel. Zijn ze nu helemaal van de pot gerukt? Maar ze zullen het voelen, en ze hebben het trouwens al gevoeld. Ze zijn nog niet van ons af. Van Thijn kan nog z'n best doen om voor de olympiese spelen met een 'endlösung' van het krakers-probleem te komen, lukken zal het hem nooit.

Over naar andere, minder gewichtige zaken. Het nieuwe Vlegel nummer. Het ziet er anders dan anders uit. Dat komt voornamelijk omdat de tekst op een aantal verschillende type-machines is getypt. Onze excuses en tegelijkertijd de belofte dat dat niet weer zal gebeuren. De inhoud: natuurlijk gaan we in op wat er de laatste tijd in Amsterdam is gebeurd. En dat is veel meer dan naar buiten is gekomen via de media. Deze keer was er geen sprake van slechte berichtgeving, er was helemaal geen berichtgeving, leek het wel. Daarom hier dus wat er echt gebeurd is. Verder 't tweede deel over voedselbestraling met de pakkende titel 'Gezond is anders', een verhaal over Eritrea, over de Moerdijk terreinbezetting en over het proces tegen Rost van Tonningen.
Lees ze.

een veel bewegende redaxie,
en een bewogen redaxie.

GEZOND IS ANDERS II

Voedsel bestralen? Nee Bedankt!

Het is niet het Eureka waar we op zaten te wachten. Maar het verhaal is als alle andere verhalen, het heeft ook een andere kant. De kwaliteit van ons voedsel verkeert in bizarre omstandigheden. Helaas gaat dit niet onopgemerkt voorbij.

Voedsel bestralen is ons tweede onderwerp. Behalve dat er veel kritiek op is, hebben we dagelijks met de problemen te maken. En wij niet alleen. De ontwikkelingslanden blijven de hete hangijzers in het verhaal. Voedsel bestralen is naar veel van die landen al overgewaaid. Over dit onderwerp heb je al eerder in de Vlegel kunnen lezen. De veelal negatieve aspecten die aan de orde kwamen zijn moeilijk te weerleggen. Die behoefte heb ik overigens ook niet. Het Vlegel stukje (nr. 9) kwam onder andere met het bestralen van diervoeder als voorbeeld. Waarom je het niet moet doen, daarover zijn we het wel eens. Maar waarom zou je het wel doen? Waarom valt het ondanks alles toch te verdedigen?

Het is een betreurenswaardig moment, waarop de veeteelt intensiever werd en de milieuvervuiling een serieuze aangelegenheid. Het gevolg was dat sommige organismen geen kans meer kregen en anderen konden woekeren. Salmonella en Shigella zijn ziekmakende bacteriën, die, zoals we zullen zien, zich wel thuis voelden in hun nieuwe omgeving. Helaas had dit voor de volksgezondheid wat consequenties.

salmonella

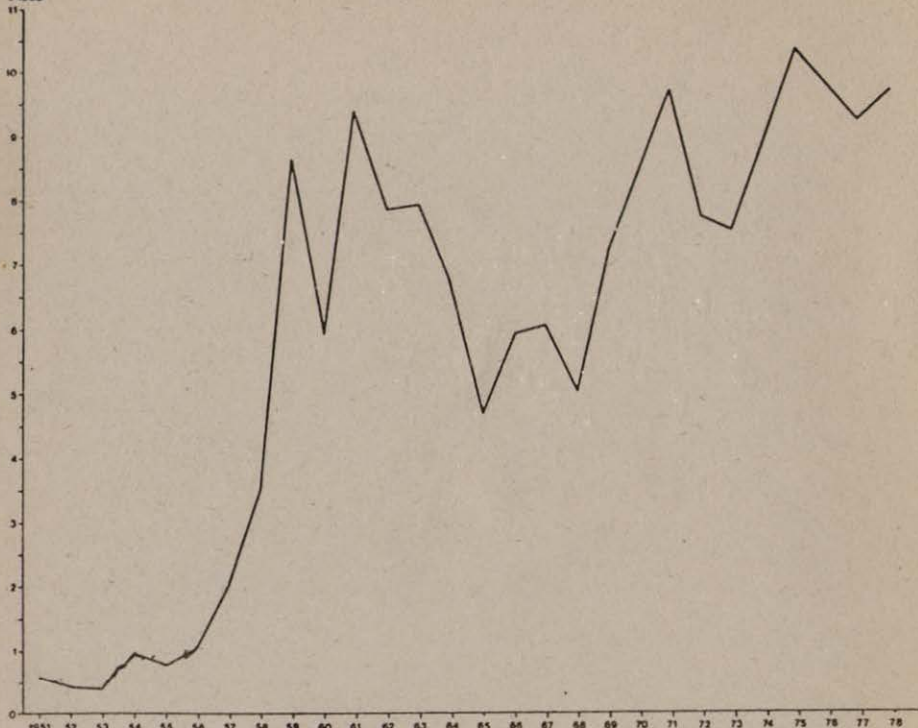
Naar aanleiding van de Salmonella epidemie in 1959, werd in opdracht van de Veterinaire Hoofdinspectie in één en dezelfde stad van alle slagerijen gehakt-monsters onderzocht. Dit onderzoek heeft men sindsdien jaarlijks herhaald. De resultaten van dat onderzoek vind je in fig. 1.

Al in 1956 begon het aantal ziektegevallen als gevolg van Salmonella toe te nemen. Fig. 2 geeft het verloop van geregistreerde ziektegevallen bij de mens aan. Het aantal door het Nationaal Salmonella Centrum geregistreerde gevallen (bij de mens) blijft op een hoog niveau, namelijk tussen de 8000 en 10000 gevallen per jaar. Dit zijn gevallen waarin medisch ingrijpen noodzakelijk was. Uit bevolkingsonderzoek is gebleken dat dit slechts een fractie is van de werkelijke aantallen gevallen. Elk jaar worden er iets minder dan een miljoen mensen ziek van Salmonella.

shigella

De Shigella bacterie komt in Nederland wat minder vaak voor. Deze familie kent 2 milde en 2 ernstige vormen. Van de milde vormen worden er in Nederland een paar duizend mensen per jaar ziek, maar de verschijnselen zijn niet ernstig en zeker niet dodelijk. Van de twee ernstige vormen is Shigella flexneri de bekendste. De flexneri zorgt in Nederland elk jaar voor 2 of 3 epidemieën. Gemiddeld sterven er per epidemie zo'n 14 mensen. Als je het krijgt, komt medische hulp vrijwel altijd te laat. Ook voor de niet-kwetsbare groepen. In de ontwikkelingslanden worden jaarlijks miljoenen mensen ziek van Shigella. Elk jaar zijn er meer dan 50 duizend getelde gevallen dat men als direct gevolg van Shigella overleden is. Kwetsbare groepen voor wie de ziek-makende bacteriën altijd gevaarlijk zijn, zijn uiteraard

aantal per
1000

Figuur 2

Het aantal geregistreerde gevallen van Salmonella bij de mens

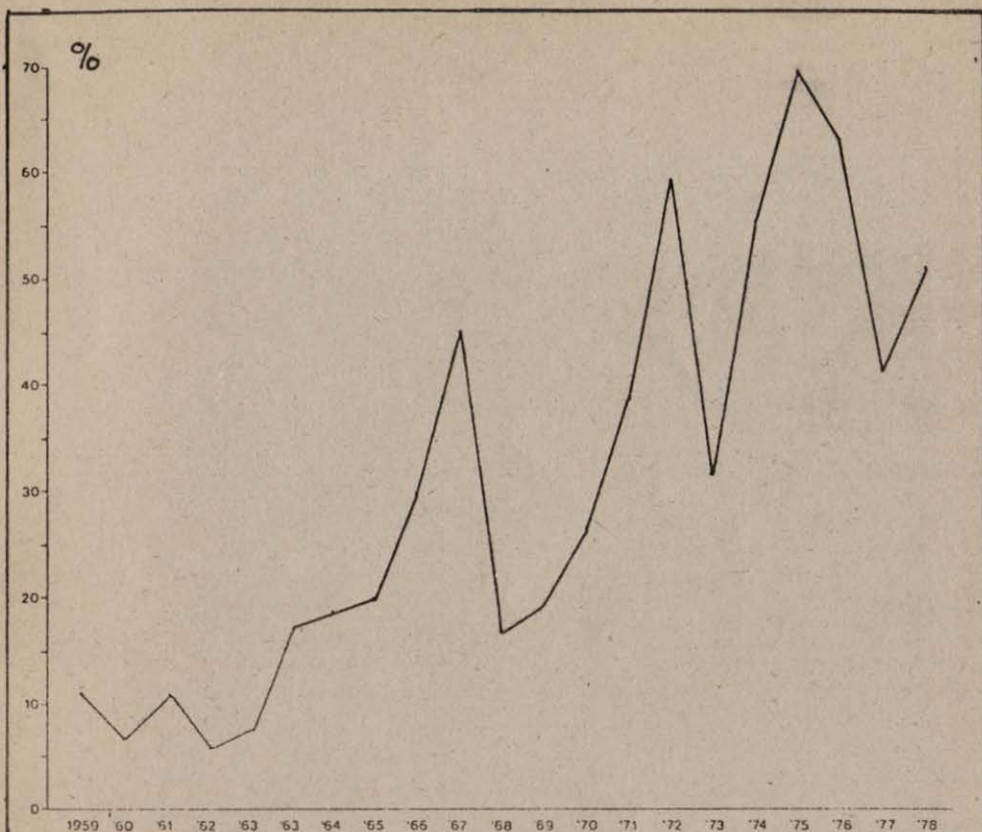
Figuur 3

Proef met diervoeder

De gemiddelde gewichts toename per big per dag in grammen, gedurende de eerste 49 dagen. De laatste kolom geeft de totale gewichts toename in 49 dagen in kilogrammen.

dagen	0-5	6-12	13-21	22-36	37-49	TOTAAL
onbehandeld	131	199	230	280	427	13,9
bestraald	144	198	237	271	462	14,3
hittegesteriliseerd	138	206	230	250	337	12,3

* Van Kooij, Decontamination of animal feeds by irradiation, IAEA (1979)

Figuur 1

Het percentage van Salmonella gevallen bij varkens

de hoogbejaarden, maar ook kankerpatienten (die door behandeling met chemische preparaten nauwelijks of geen afweer kunnen ontwikkelen), zuigelingen, transplantatiepatienten (die geen normaal afweer-systeem meer hebben), patienten die met hormoonpreparaten zijn behandeld, aidspatienten, en -in ontwikkelingslanden het meest voorkomend- de ondervoede mens.

Uit onderzoek is gebleken dat de aanwezigheid van deze bacteriën nauw samenhangt met de kwaliteit van het milieu. Maar binnen onze voedsel-keten vorst de gigantische veestapel voor een enorme bacterie-bron. Dat binnen die veestapel zoveel bacteriën zich kunnen handhaven, komt ten dele doordat er een konstante

aanvoer is via diervoeder, maar ook door de besmettelijkheid. Het voorbeeld van de kip is waar gebeurd. Een met Salmonella besmette kip had in de keuken op een tafel gelegen die vol lag met keukengerei. Zo waren de bacteriën over gebracht op een lepel. Met die lepel werd in een pap geroerd. De Salmonella's in de kip gingen dood tijdens het braden, maar de eters van de pap werden het slachtoffer.

bacteriën

Behalve dat er bacteriën zijn die ziek maken, zoals Salmonella en Shigella, ontplooiën ze in zoogdieren en mensen nog meer activiteiten. Voor het onderhoud van hun eigen cellen en voor reproductie hebben bacteriën vooral

stikstof (N) en koolstof (C) nodig. De koolstof halen ze uit de koolhydraten (suiker, etc) en vetten. Dit geeft de gastheer wat calorie verlies en z'n vetlaag zal wat minder ontwikkelen. De stikstof halen ze uit eiwitten en aminozuren (bouwstenen voor eiwitten). De gastheer kan daardoor minder weefsel synthetiseren. Dat wil zeggen, minder spieren, wat we meestal vlees noemen. Een kenmerk van een bacterie dodende maatregel is daarom dat in principe het gewicht van de gastheer toeneemt. Dit moet uiteraard in proeven terug te vinden zijn. In fig. 3 zie je resultaten van zo'n soort proef bij diervoeder voor biggen. De getallen geven de gemiddelde toename in grammen per dag per big. De laatste kolom (met de hand ingevuld) geeft aan wat de big na 49 dagen in totaal aan gewicht is toegewonnen in kilogrammen. Een maatregel die al veel gebruikt wordt, is het verhitten van diervoeder. Het is de meest sympathieke manier, maar er zitten links en rechts veel haken en ogen. Het kost veel energie, wat gesjoemel met tijd en temperatuur in de hand werkt. Je krijgt dan tegenover gestelde effecten. Je kunt er wel vanuit gaan dat deze proef goed is uit gevoerd. De lagere toename, bij door hitte gesteriliseerd diervoeder, is te verklaren door dat hitte veel invloeds heeft op bepaalde voedsel componenten. Er zijn bijvoorbeeld eiwitten die hun vorm verliezen, waardoor hun enzymen ze niet meer herkennen. In het westen, met z'n overmatige vlees consumptie, is de hogere toename door bestraald voeder nauwelijks een voordeel te noemen, of het lagere een nadeel. Zo is het voorbeeld niet bedoeld. Het geeft een idee in welke mate je het één en ander kunt zien.

vragen

Een vraag die je kan stellen is, of het zo erg is als we ziek worden. Een andere vraag is, in hoeverre de samenleving moet proberen kwetsbare groepen te beschermen. Ik ben geneigd te stellen; zo optimaal mogelijk.

Hoe doe je dat?

Een gezond milieu is natuurlijk de enige echte oplossing voor het ziekmakende-bacterie probleem, maar laten we elkaar geen mietje noemen. Voorlopig lijkt het behandelen van diervoeder de meest logische methode dit probleem binnen de perken te houden.

In het ene geval zal verhitten een goede methode zijn, in het andere geval absoluut niet. In ontwikkelingslanden zijn deze vragen veel urgenter. Deze landen behoren vrijwel als geheel tot de kwetsbare groep. Bovendien zijn veel tropische ziekmakende bacteriën opmerkelijk snel resistent tegen antibiotica. De voornaamste genезing die je in de tropen vaak hebt is voorkomen. Maar juist in de tropen geeft de brandstof voor verhitten grote problemen. Het mag je daarom niet meer verbazen dat de voedselbestralingstechniek met name op de ontwikkelingslanden is gericht.

ziekten

Voor een tekort aan darmflora hoef je in die landen niet bang te zijn. Twee honderd ziekmakende bacteriën zijn genoeg om een besmetting op te lopen. De vis die in de rivier delta van Bangla Desh gevangen wordt, bevat 10.000 bacteriën per gram. Voor veel Derde Wereld bewoners is vis een voorname bron van essentiële eiwitten. Vandaar dat bv. Bangla Desh al 22 jaar geleden begonnen is met het onderzoek naar het bestralen van vis. De situatie is zo gecompliceerd dat het moeilijk is te stellen dat er binnen de invloedsfeer van deze techniek minder bacterie-ziektes zijn. Wel is het aantoonbaar dat er minder eiwit-ziektes zijn, door de vergroting van de eiwit pool.

Vis met zoveel bacteriën is zelfs bij 4°C niet langer houdbaar dan zo'n 3 dagen. Dit is te kort voor een goede verspreiding of om de vis te verwerken. Door de combinatie van bestralen en koelen wordt de houdbaarheid verlengd tot 30 á 50 dagen. Zo'n eiwit ziekte is Kwashiorkor.

Mensen die hieraan lijden eten voldoende calorieën en hebben daardoor een normaal ontwikkelde vetlaag, maar een tekort aan eiwitten. Een tekort aan eiwitten in het bloed geeft het bloed een lagere osmotische waarde, waardoor de vochthuishouding verkeerd is. Dit geeft die mensen die uiterlijke kenmerken die je soms op het journaal kunt zien. Vocht bobbelt onder de huid of zelfs een oedeem. Kwashiorkor betekent: eerste-tweede.

In monogame gebieden (christendom) is 6 maanden borstvoeding normaal. Maar in polygame gebieden (man met meerdere vrouwen) wordt een kind de eerste twee jaar aan de borst gevoed. Het duurt soms even voordat er een tweede echtgenote is. Met name het eerste kind wordt daardoor vaak verstoten, omdat het tweede kind te vroeg geboren wordt.

Maar in eiwit arme gebieden zijn niet alleen de eerst geborenen, maar de gehele leeftijdsgroep van 1 tot 4 jaar - dus wanneer zij niet meer door de moedermelk beschermd worden - het eerst het slachtoffer van deze wanvoeding. Hun behoefte aan (goed) eiwit per kg lichaamsgewicht is namelijk hoger dan op oudere leeftijd, terwijl het eiwitgehalte van hun voeding vaak lager ligt dan dat van de volwassenen. De eetlust van die kinderen vermindert meestal snel. Het eerste symptoom van Kwashiorkor.

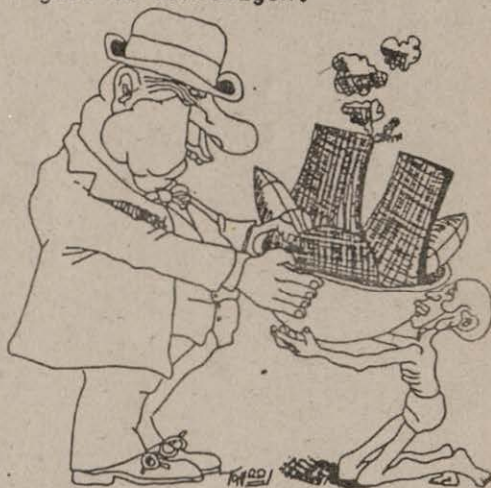
De andere eiwitziekte is Marasmus, waarbij naast een eiwit te kort een ongeveer even ernstig tekort aan calorieën (koolhydraten en vetten) bestaat. Omdat de meest primaire behoefte van het lichaam die aan calorieën is, wordt het weinige eiwit dat in het voedsel aanwezig is, grotendeels verbrand en vervult dus niet de eigenlijke functie: het vormen van weefsel.

Om aan die calorie-behoefte te voldoen mobiliseert het lichaam ook het vet en eiwitten uit eigen weefsel, zoals spieren. Het lichaam wordt van binnen uit opgebrand. Het zijn de beelden die we de laatste maanden veelvuldig op tv gezien hebben. Uiteraard

bestaat er tussen deze twee eiwitziektes een skala van overgangen.

Deze ziekte-beelden geven een sterk verminderde weerstand tegen ziekmakende bacteriën. Anderzijds hebben bacteriën weer een nadelige invloed op de eiwit situatie van het lichaam. Ze halen de voor hen noodzakelijke stikstof uit eiwitten en dat doen ze niet met één tegelijk.

Er is een sterke wisselwerking tussen (eiwit)-ondervoeding en (ziekmakende)-bacteriën. Dit maakt voedselbestralen in ontwikkelingslanden op z'n minst goed te verdedigen.

Elke technologie is gericht op groei.

De medische technologie heeft nog genoeg kwaaltjes om poedertjes op te bedenken. Ook de techniek heeft voorlopig onderzoek genoeg. Al heb je een radio, je koopt er een televisie bij. Heb je die, dan koop je er een spelletje bij. Ga zo maar door. Maar we eten 2 á 3 duizend calorieën per dag, meer kunnen we niet op. Nemen we een monstertje, dan laten we de vla in de winkel staan.

De voedsel-technologie is de enige tak van wetenschap die niet op groei gericht is, en vormt daarin dus een uitzondering. Om die tak van wetenschap toch bestaansrecht te geven, moet men dus uit een ander vast-

je tappen. Van het vaatje dat we wel een beetje onzin vinden, wordt heftig gebruik gemaakt. Hagelwitte champignons en fruit waar geen plekje aan mag zitten, is streven naar een ideaal beeld dat niet zo nodig hoeft.

Voedsel bestralen is voor mij net als een hamer. Het is onzin om op je vingers te meppen. Daar wordt je niets wijzer van, maar het blijft een nuttig ding om spijkers mee op hun kop te slaan.

moraal

We zijn in een wereld komen te leven waarin we, als door een lawine, worden bedolven door verrassingen. De vraag dringt zich op wanneer nuttig overgaat in narigheid, want niemand twijfelt er nog aan. Niet alles wat kan mag ook. Of, om het concreet te stellen; mag stralingsonderzoek? De wetenschap, die voor de verrassingen verantwoordelijk is, kan het antwoord niet geven. Wel heeft ze veel invloed op onze normen en regels. Abortus is daar een voorbeeld van. Er waren nauwelijks moeilijkheden toen abortus nog een zeer riskante ingreep was. Het kon alleen bij dreigend levensgevaar voor de moeder. Bovendien werd abortus beschouwd als het doden van leven. Kerk, Staat en Mediese stand waren het hier over eens; dat mocht gewoon niet. Nu er statistisch gesproken meer sterfte optreedt in het kraambed dan bij abortus pleit het argument, dat leven zoveel mogelijk gered moet worden, eigenlijk vóór abortus.... Dit is mede mogelijk gemaakt doordat deze riskante ingreep evalueerde naar een vrij eenvoudige handeling zonder veel bloed of pijn. Bovendien heeft wetenschappelijk onderzoek naar wat 'leven' en 'menselijk leven' is, vroegere opvattingen hierover niet ongewijzigd gelaten. De grens van wat wetenschap heeft bijgedragen over vragen over goed en kwaad is daarmee wel bereikt. Ze kan bepaalde voorwaarden tot verbetering scheppen. Voor bepaalde moeilijkheden

heeft ze een sterk probleemoplossend vermogen, maar vele andere probleemsectoren blijven buiten haar bereik. Abortus is een eenvoudige behandeling geworden maar daarmee doe je nog geen uitspraak over de beste oplossing voor ongewenste zwangerschap, want het houdt geen rekening met de psyche van de vrouw. Op vragen naar waarden, verantwoordelijkheden naar goed en kwaad blijft ze het antwoord schuldig. Ook zal je het niet in de Vlegel kunnen lezen. 'Ik en velen met mij' geeft ook geen uitsluitsel over goed en kwaad. Een door iedereen aanvaarde moraal bestaat nu eenmaal niet.

ideaal

Het antwoord moet iets te maken hebben met je geweten, principes en je ideaal. Wat daarbij negatief is valt makkelijker te beredeneren dan wat positief is.

Het afschieten van Jamherten, omdat dit goedkoper is, herkennen we vrij gemakkelijk als wanbeheer. Maar een algemeen aanvaard ideaal beeld van natuurbeheer is nauwelijks te omschrijven. Het zelfde geldt voor onze gezondheid. We weten als regel heel goed wat ziek zijn is. Daarom is de afweging van stralingstechniek veel makkelijker te beredeneren in de ontwikkelingslanden dan bij ons. In ontwikkelingslanden is het gericht ter voorkoming van honger en ziekte. Bij ons leeft het idee dat het wordt gebruikt in het streven naar het ideaal beeld van gezondheid. Maar wat gezondheid positief allemaal inhoudt is niet in een algemeen aanvaarde definitie vast te leggen. Naarmate we dichter bij het ideaal komen, neemt het aantal menings verschillen over wat nu precies gezondheid is, evenredig toe.

onbehagen

Door de opkomst van de wetenschap is ons leven aanzienlijk verlengd. Een wensdroom van eeuwen is in vervulling gegaan.

De houding tegenover geboorte, leven, ziekte en dood is radicaal gewijzigd. Zonder blikken of blozen maken we afspraken voor over een jaar. Wat zou het leven thans met al die mogelijkheden gerieflijk en aangenaam kunnen zijn. Maar zo is het niet. We raken steeds dieper doordrongen van een onbehagen. Niet het onbehagen van rampen en diep menselijk leed, maar een naar binnen gekeerd onbehagen. Het permanent gevoel van onzekerheid en van bedreiging: van onvrijheid en onveiligheid. De wereld waarin we terecht zijn gekomen, biedt ons een vreemde paradox. Zegeningen als nooit te voren, kansen ze te benutten als nooit te voren en onbehagen als nooit te voren. Grondstoffen worden uitgeput. Lucht, bodem en water vervuilen. Ons voedsel wordt vergiftigd. Deskundigen voorspellen dat zo doorgaan misgaan betekend. De Club van Rome zegt het heel duidelijk. Als we nu niet ingrijpen laten we voor onze kinderen, zeker voor onze kindskinderen, een onleefbare wereld achter. Is dat niet voldoende grond voor onbehagen?

wetenschap

De oorzaak is duidelijk. De wetenschap is over de dijk geslagen. Hoe kon het ook anders. Het westen is gretig geweest met de nieuwe mogelijkheden. En ook in ontwikkelingslanden wordt niet alleen gehongerd maar ook gehun-

kerd naar welvaart. De gedachten aan afremming van de groei werkt duidelijk irritaties. Daar zijn voorbeelden genoeg van. Deze landen zijn weinig gevoelig voor woorden van waarschuwendes profeten.

Is stralingstechniek een wetenschap die het misgaan helpt voor bereiden? Soms lees je er over en heb je inderdaad de indruk dat men een onzinnig ideaal voor ogen heeft. Maar met het milieu is het al vaak misgegaan. Dat geeft stralings-onderzoek soms het imago nuttig werk te verrichten. Maar het is nuttig werk met een beperking, want wetenschap kan het onbehagen niet wegnemen. Evenmin als Milieu Defensie of de AKB dat kan. Dat is de les die we geleerd hebben. Collectieven zullen altijd hun eigen zelfverzekerdheid bevorderen. Vandaar hun sterke handen om te handelen. Hun spitse mond om te spreken. Collectieven hebben scherpe ogen om te zien en goede oren om te horen, maar ze zijn zwak in het waarnemen en kijken, evenals in het luisteren en verstaan. Ze zijn sterk in het denken, maar zwak in het nadenken. Sterk in het produceren, maar zwak in het scheppen. Dit geeft hun een groot vermogen in het bestrijden van kwalen, maar een onvermogen in het oplossen van problemen. Dat zullen de miljarden mensen op deze wereld allemaal zelf moeten doen.

hans

PROCES ROST VAN TONNINGEN

Op dinsdag 1 oktober j.l. was er in Arnhem het proces tegen mevr. Rost van Tonningen-Heubel. Zij werd beschuldigd van het verspreiden van fascistiese geschriften, door middel van een boeken verzendhuis.

zwarte weduwe

Mevr. Rost van Tonningen-Heubel, ook wel de zwarte weduwe genoemd, is de weduwe van Meinoud Rost van Tonningen, een zeer vooraanstaand NSB'er, die in de oorlog allerlei foute dingen heeft gedaan. De zwarte weduwe was in die tijd zelf ook actief, en blijkbaar heeft ze er nu nog steeds lol in. Haar fascistische kontakten reiken tot ver over de grenzen (hierover heeft onlangs het één en ander in het Vrije Volk gestaan). Eerdergenoemd boekenverzendhuis bijvoorbeeld heeft ze indertijd overgenomen van Thies Christophersen uit Duitsland toen deze voor het zelfde delict in de Duitse gevangenis belandde. De Stichting bestrijding anti-semitisme (Stiba) diende een aanklacht

tegen de weduwe in. Op een gegeven moment heeft de politie een inval gedaan in de villa van de weduwe waar het verzendhuis gevestigd was. Na een gebruikelijk lang onderzoek moest ze dan toch eindelijk voor de rechter verschijnen. De officier van justitie hield lange verhalen over wat en waarom er nou wat fout zat en las passages voor uit één van de boeken. Uiteraard kon de weduwe niet ontkennen dat die boeken door haar verzonden waren en werden, dus ging ze zielig doen en zei dat ze nooit geweten had wat er in de boeken stond. De officier ontkrachtte dit door te beweren dat je slechts de titels van de boeken hoefde te zien om te weten wat de inhoud waarschijnlijk zou zijn. De advocaat van de weduwe, mr. Hiddema, probeerde helemaal zielig te doen door te beweren dat Rost van Tonningen in een moeilijke positie zat en werd misbruikt door slechte vrienden (lees fascisten). Haar moeilijke positie bestond hieruit dat ze het nog steeds moeilijk had met de verwerking van de dood van haar man, bijna 40 jaar geleden. De man heeft zelfmoord gepleegd in een Scheveningse cel, maar de weduwe beweert dat hij vermoord is door mensen over wie hij teveel wist te vertellen. De zwarte weduwe probeert dit al jaren "boven tafel te krijgen". Als dat een excuus mag zijn om allerlei fascistische activiteiten te ontplooiën dan mag je hitler ook goedpraten. Ondanks dat de officier van justitie langdradig was kwam hij toch to the point. Maar toen ik hoorde wat hij eiste, vroeg ik me toch af waar dat pleidooi

voor nodig was: vier weken voorwaardelijk met een proeftijd van twee jaar en een boete van f1000. Had hij dan toch medelijden met de zwarte weduwe? Precies twee weken later doet de rechter uitspraak. Deze is gelijk aan de eis. Ondanks deze matige uitspraak is de weduwe toch in beroep gegaan. Er is dus toch hoop voor anti-fascisten, want de straf kan nu nog hoger uitvallen. De uitspraak kan je namelijk nauwelijks als straf beschouwen. Ten eerste omdat f1000 voor haar niets betekent en ten tweede omdat ze naar eigen zeggen nog maar twee tot drie jaar te leven heeft. Dat wil zeggen dat de kans op herhaling niet zo groot is vanwege de korte tijd en dat ze een groot deel van haar tijd zal investeren in het volwaardig maken van jonge fascistienopvolgers.

oud & nieuw

Dit bleek opnieuw na afloop van het proces. Ze werd afgehaald door Kees Ludestein, een jonge fascist uit Apeldoorn. En een hele groep van het Jongeren Front Nederland (JFN) werd, na een ru-

zie met een punker, door politie in burger afgevoerd naar het station om vervolgens een taxi te nemen naar het huis van Rost van Tonningen. Daar hebben ze nog zitten eten, drinken en praten, waarna ze beurtelings met de Citroën van de weduwe zijn weggebracht. Je ziet hoe oude en neonazi's het samen prima kunnen vinden.

Over het hoger beroep van de weduwe en over het hedendaags fascisme zal meer verschijnen in dit tijdschrift.

Amerika voor de indianen
Azië voor de aziaten
Australië voor de aboriginen
Zuid-Afrika slegs vir swartes
De Zuidpool voor de pinguïns
Nederland weer onder water

REMHISPRATIE?

een eenvoudige oplossing voor een kompleks probleem: maar dan wel konsekwent:

Deze tekst is overgenomen van een affiche. Uitgeverij van Wereldwinkel West Rotterdam. Bestellen door overmaking van f1,75 op giro 4150372 t.n.v. Wereldwinkel West te Rotterdam, a.u.v. affiche. Adres: Bingleystraat 102.

MOERDIJK BEZETTING

Op 5, 6 en 7 oktober was er een axie-weekend op het industrieterrein Moerdijk.

Dit was gericht tegen de voor genomen bouw van minstens 2 nieuwe kerncentrales en meer in het algemeen tegen de hele kernenergielobby die hier op volle toeren draait.

tentenkamp

Om 12 uur zouden we verzamelen op het station Lage Zwaluwe. De bedoeling was om met 'n imposante stoet, onder begeleiding van muziek, naar het terrein te lopen. Helaas was 12 uur voor veel mensen kennelijk nogal vroeg, want zó indrukwekkend waren we (nog) niet.

Na 'n flinke wandeling in de zon (!) werd het kamp opgezet: een heleboel tentjes en tenten, waaronder één enorme.

's Middags druppelde iedereen langzaam binnen, zodat we 's avonds met 700 mensen waren (volgens het ANP-nieuws van 7 uur).

Deze dag was ook nog niet bedoeld voor axies en bijna iedereen heeft heel relaxed rond gehangen, op de persgroep na die overal tegelijk alles wilde doen.

Aan het eind van de middag was er het enige landelijk overleg dat er gehouden is. 'n Flop, wel jammer. Ik had gehoopt dat er nog over strategieën, of wat we hiermee of hierna wilden, gesproken werd. Helaas. Er was (nog) geen licht en dat was kennelijk zó bijzonder dat 'n heleboel mensen daar niet tegen konden en alleen maar flauwe grapjes maakten.

's Avonds was er in de grote tent muziek, lekker swingen in het zand. Er hing 'n beetje 'n matte sfeer, want niet iedereen hield van punk (de eerste twee bandjes). Daarna was er 'n groepje uit Arnhem, andere muziek en toch leuk (vond ik).

't Terrein zelf was net 'n kamping - om de zoveel meter bosjes en daartussen linx en rechte tentjes. Net echt. Ieder

groepje zijn of haar eigen houtvuurtje. Gelukkig hoefde je daar niet op te koken, want Rampenplan was weer ter plaatse met eten.

axies

De volgende ochtend kwam er nogal vroeg, vooral voor degenen die 's nachts nog 'n kladaxie gehouden hadden, iemand met een megafoon lange. Die vertelde iedereen wat er boven ons hoofd hing: de Moerdijkbrugaxie. Bijna iedereen ging mee, wat toch niet verwacht was zo vroeg (10 uur). Veel belangstelling van de pers en haast nog meer van stillen. Ik ben nu weer volledig gefotografeerd en gedocumenteerd in elke houding die er maar is. Wat 'n hobby!

De brug is versierd met handjes ("handen af van Moerdijk"), spandoeken werden opgehangen en we gingen weer. Terug, over de vluchtstrook. Toen iemand een voet over de witte streep zette, was er 'n politiemans die overkookte en opeens in z'n een-tje "orde en gezag" ging handhaven. Na wat geduw en getrek kalmeerde hij ook weer - of niet en loopt nu hevig getraumatiseerd rond.

's Middags was er een picknick in Dordrecht. Oorspronkelijk in de tuin van Van Aardenne - onze nationale trots, met z'n sympathieke hoofd, blanco chegues, RSV en kernenergielobby. Kortom, 't werd tijd voor een nieuwe doofpot, de oude zal wel vol zijn. We hadden een echte vuilnisemmer meegenomen. Die is aangeboden aan de politie, samen met een lijst van eisen. Want ze hadden -natuurlijk- de hele omgeving afgezet en er een

middeleeuwse vesting van ge-
maakt. De hele stijve kakbuurt
liep uit om dát "tuig" nou 'es
echt te zien. Gepicknickt op
de keien - volgens de Volks-
krant hadden we er liever mee
gegooid, maar er was nu eenmaal
geen ral (!). Helaas was de mu-
ziek thuis op het kampterrein
gebleven. Jammer, treurig. 't
Ging allemaal heel goed en rus-
tig en er is eigenlijk 't hele
weekend geen wanklank gevallen.
Toch is het de Volkskrant nog
gelukt om een bijzonder nega-
tief stuk te schrijven. 't Leek
net of de wilde horden dankzij
om agent nog nèt in toom gehou-
den konden worden.

Moera... de eventuele v
van een kerncentrale in West-Brab
een kalm en incidentloos verloop.

Zodat het gematigde Brabantse Plat-
form tegen Kernenergie toch zijn zin
kreeg. Al weken voor de acties waren zij
het overleg met de basisgroepen tegen
kerngeweld en militarisme aangegaan
in de hoop een remmende invloed te
kunnen uitoefenen op deze groepen, die
zich keer op keer opwerpen als militan-
te voorhoede van actievoerend Neder-
land. Een al te forse confrontatie met de
politie bij Moerdijk zou volgens het plat-
form een funeste uitwerking hebben op
de benadering.

In Dordrecht wordt al snel duidelijk
dat het huis van de Van Aardennes voor
de actievoerders verboden terrein is.
Aan alle kanten is de woning van de
bewindsman op veilige afstand afge-
grendeld door een dikke haag politie.
Het deert de ruim vijfhonderd deelne-
mers aan de picknick niet echt. Bij ge-
brek aan tuin of kloppartij worden de
straatklinkers maar gebruikt als tafel.

Op weg naar Dordrecht hebben we
een geheel nieuw axiemiddel in
de strijd geworpen: de auto. De-
kadent, maar dit keer wel effek-
tief. Als je met drie busjes
naast elkaar 30 km/uur gaat rij-
den op de snelweg -over de ver-
sierde brug- ontstaat er binnen
de kortste keren een file. Een
enorme. Een bedankje aan de ME:

ze sloten met hún busjes de
vluchtstrook af. Het enige wat
ze nog konden doen was hopen dat
het snel voorbij ging. Ze pro-
beerden nog wel de achterste au-
toots op te jagen, maar die maken
de file niet.... Alles wat ze
verder nog zouden proberen, zou
de chaos alleen maar groter en
kompleter maken.
Eenmaal terug op het terrein is
als gezelschapspel nog een veil-
ling van het Industrieterrein
Moerdijk gehouden. Deze ontfaar-
de al gauw in heel stug over el-
kaar heen schreeuwen. Die met de
grootste bek kreeg 't meeste voor
elkaar. Net echt, maar toch niet
zó flitsend.

's Avonds, na het (goede) eten
van Rampenplan, weer ontspanning
en muziek. Onder andere een band
uit Arnhem die Afrikaanse tam-
tam muziek speelde. Sfeervol, in
een tent op de vlakke of bij een
kampvuur.

's Middags hing er op de grote
tent opeens een oproep om 's a-
vonds "op te trekken naar de
Shell". Hoewel het er uit zag dat
we maar met erg weinig mensen
zouden zijn, gingen er om een uur
of negen toch nog zo'n 50 mensen
naar het immense complex. Met po-
litie voor, achter ons en op alle
zijwegen waar we langs kwamen,
konden we de weg niet kwijt raken.
Daar aangekomen zagen we al van
verre een immense rij politie- en
ME-busjes. Dichterbij gekomen za-
gen we de daarbij horende agenten
netjes in linie voor de hoofdepoort
van Shell staan.

De sfeer bij ons was zeer opge-
wekt. Er werden leuke liedjes ge-
zongen en spelletjes gespeeld met
de politie als 'lijdend onderwerp'.
Het was heel gezellig, aan onze
kant, ook omdat het duidelijk was
dat de politie baalde dat ze weer
niet mochten meppen en we zeker
wisten dat we hen ook deze keer
geen aanleiding zouden geven.
Dus stonden ze zich een beetje te
verbijten.

Na ongeveer drie kwartier met de
aanwezige voor paal staande poli-
tie-macht gespeeld te hebben zijn
we naar het tentenkamp terug ge-
gaan. Met een voldaan gevoel en
terug kijkend op een leuke avond.

maandag

Maandagmorgen: zelf heb ik na wachtlopen 's nachts uitgeslapen tot 11 uur. Na een snelle boterham vertrokken we om kwart over elf met de hele stoet van het tentenkamp naar 't landelijk dorpje Moerdijk. Na de begeleidende motormuizen afgeschud te hebben (zij gingen rechtdoor terwijl wij links-af moesten, ze hadden ons trouwens paniekerig snel weer ingehaald) kwamen we in de dorpsstraat aan. Busjes en auto's werden geparkeerd, fietsen aan de kant gezet, en ongeveer 100 mensen zwermden uit over de brede weg voor het monumentale kantoorgebouw van het Industrie- en Havenschap Moerdijk (IHM). Op een strategische plak boven in 't gebouw hing een politiejongen met een enorme videokamera uit 't raam. Alweer. De resultaten van de veiligen werden aangeboden aan directeur Van der Put van het IHM die beloofde alles door te geven aan zijn bestuur (?). Het IHM is de big boss van het Industrieterrein Moerdijk. De gemeenten Breda, Zevenbergen, Hoge en Lage Zwaluwe en Klundert en de provincie Noord-Brabant zijn hierin gebundeld als beheerders. En dus medeverantwoordelijk voor de wantoestanden zoals geschetst in de vorige Vlegel (19). Was het nu zo dat het IHM zich tegen kerncentrales op haar terrein keerde, dan werd het een stuk moeilijker ze daar geplaatst te krijgen. Maar ook dat is niet het geval, ze willen ze zelfs graag. Om hier de aandacht op te vestigen wilden we de mogelijke gevolgen van stoomcentrales voor de bevolking laten zien. Om 12 uur als de BB-sirenes hun (test) alarm loeien zou iedereen voor dood neervallen: lijken op straat, weg geblokkeerd, chaos en verwarring! In Moerdijk echter komen rampen een half uur later, want de sirenes gingen pas om half één af. Omdat we hier op tijd achter kwamen en omdat we verwachtten dat de sirenes stil gehouden zouden worden namen we zelf sirenes en luchthoorns mee. Twaalf uur: herrië! De straat was bezaaid met "lijken", waarvan een stuk of tien (met stro gevuld)

smeulden, rookten en stonken. Rondom een muur van blauwe uniformen (die d'r niks van snapten: ze waren voorbereid op rellen, niet op doodvallen) en wat toeschouwers uit de omtrek. Van hen werd trouwens regelmatig gehoord dat ze het vervalendste van het hele axieweekend vonden dat de politie zo overdreven reageerde: overal in de omgeving patrouilles, veel stillen, alles in de wijde omtrek werd in de gaten gehouden, "waar is dat nou voor nodig?". Na een rondedans rond de smeulende poppen (van een kwartier dood zijn krijg je 't koud) en zingen, overleed iedereen om half één weer opnieuw toen de BB-sirenes alsnog afgingen. Ze werden snel afgezet, maar niet snel en efficiënt genoeg: tot 3 keer toe stierven ze langzaam weg wat het lugubere effect versterkte. Onder het zingen van "We komen terug, we komen terug met nog veel meer" trokken we weer naar het kamp.

opbreken

Daar aangekomen werd er snel opgebroken en ingepakt. Tegen half twee waren de meeste mensen vertrokken. Voldoende bleven achter om het terrein op te ruimen (wat bijna niet nodig was), de grote tent af te breken en de overgebleven drank en lege kratten op te laden. Wat mij opviel was dat 't terrein, toen alles weg was en we nog wat napraatten met permensen, er net zo bij lag als toen we kwamen. Een grote vrachtauto van de gemeente kwam de halve m³ afval ophalen die bij de poort opgespaard was, aanzienlijk minder dan de jaarlijkse hoeveelheid radioactief afval van de gemiddelde kerncentrale. Het terrein verkeerde weer in de oude staat: met boompjes, gras, struiken en zand. Laten we 't zo houden, dan kan het nog een mooi natuurgebied worden, daar aan het Hollandsch Diep.

ERITREA

In 1962 lijfde keizer Haile Selassie de voormalige Italiaanse kolonie Eritrea in bij Ethiopië. Militair wel te verstaan, en sindsdien is het oorlog. De militaire junta, de Derg die in '74 aan de macht kwam, is niet van plan iets aan de inlijving te doen; of het konflikt aan de onderhandelingstafel op te lossen. Eritrea is onlangs om nog een minder prettige reden in het nieuws geweest. Honger: één van de zwaarst getroffen gebieden in de Sahel-strook.

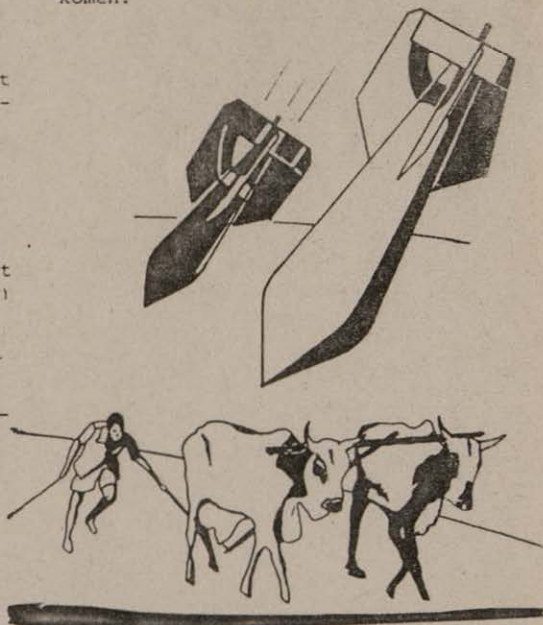
oorlog

Krap een jaar geleden teisterden de eerste beelden van hongerend Ethiopië het TV-scherm. De zoveelste oogst was mislukt. Nadat de boeren eerst hun zaad hadden opgegeten, en er echt niets meer was, trokken miljoenen naar buurland Soedan. Het vee was al gestorven, of werd achtergelaten. In de maanden daarna gingen in de wereld onder leiding van Mies Bouwman en Bob Geldoff de beurzen open en kwam voedselhulp op gang. En bovendien ging het regenen, zoals het in geen jaren geregend had. Het gestuurde voedsel leek goed terecht te komen, en we hoorden over structurele hulp en hoop op een goede oogst in 1985.

Het klinkt te mooi om waar te zijn. Immers in Eritrea is het nog steeds oorlog. Om precies te zijn: tussen het Eritrea Peoples Liberation Front (EPLF) en het Ethiopische leger. De oorlog heeft aan Eritrese zijde al aan zeker 250.000 mensen het leven gekost. Tegen het oorlogsgeweld in hebben het EPLF, de onafhankelijke Eritrese hulporganisatie ERA met geld van o.a. één voor Afrika en Live Aid ruim 90.000 ha. vruchtbare grond opnieuw in cultuur gebracht. Er zijn landbouwwerktuigen en zaaigoed gekocht, en de regens bieden alle vooruitzichten op goede oogsten. Duizenden Eritreërs beginnen dan ook naar hun geboortegrond terug te keren om opnieuw te beginnen.

Het wordt ze door de Ethiopische luchtmacht bijna onmogelijk gemaakt. In het hele bevrijde gebied, 75% van Eritrea, worden de akkers bestookt

met napalm- en brandbombardementen. Ook de landmacht voert vernietigings-aksies op de akkers van de omstrede gebieden uit. En weer vluchten de mensen, akkers en vee in de steek latend. Juist in de bevrijde gebieden woont het merendeel van de mensen die de hongersnood het zwaarst getroffen heeft. Juist die mensen wordt het onmogelijk gemaakt er weer bovenop te komen.

bevrijde gebieden

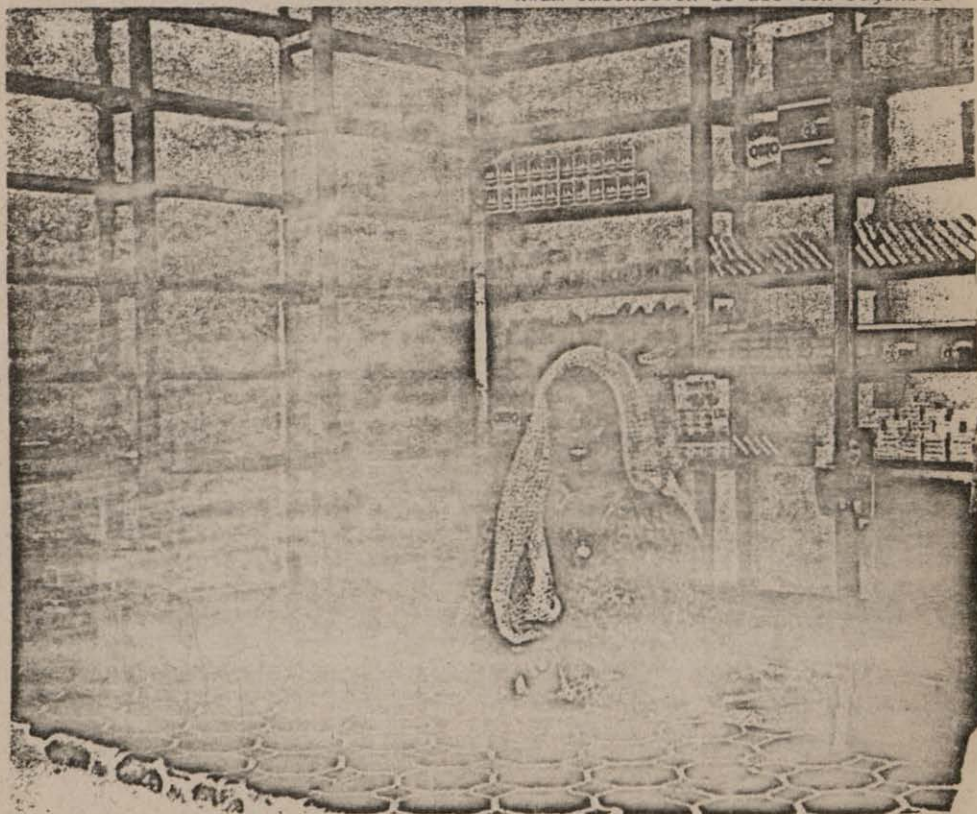
De EPLF doet wat ze kan om hier tegenop te boksen. Overal waar mogelijk wordt landbouw gestimuleerd. Veruit

de meeste mensen in Eritrea leven van de landbouw. Een klein deel houdt vee: koeien, dromedarissen, geiten, schapen, ezels. oorlog en droogte hebben de veestapels enorm uitgedund. De landbouw lag voor een groot deel stil. Het EPLF-landbouwdepartement brengt land in ontwikkeling, dat dicht bij rivieren ligt. Systematische bevoeiing door het aftappen en eventueel opslaan van regenwater wordt daardoor mogelijk. Voor een totaal van 240.000 ha. hebben EPLF en ERA dit jaar landbouwzaden gekocht. Zij leveren ook werktuigen. Op bepaalde plaatsen in bevrijd gebied zijn goed gekamofleerde, of half ondergrondse werkplaatsen waar ploegijzers worden gesmeed, oud ijzer daarvoor wordt gekocht in Soedan. Zware machines voor b.v. het graven van irrigatiekanalen of het boren van putten ontbreken grotendeels, evenmin zijn er voldoende tractoren. Omdat er regens gevallen zijn, en door de verhalen over goede voedseldistributie en nieuwe landbouw mogelijkheden, ke-

ren steeds meer mensen naar Eritrea terug. Het EPLF beleid is er op gericht om de mensen terug te laten keren, en de boel structureel goed aan te pakken. Er is een goed georganiseerde gezondheidszorg in Eritrea, met zo'n 1600 'blote voeten dokters'. Mannen en vrouwen dient dezelfde rechten en mogelijkheden geboden te worden bij de wederopbouw, en dat is vaak moeilijk in een land met een eeuwenoude, geheel andere traditie op dat gebied. In de ene streek lukt het beter dan in de andere.

bombardementen

begin verleden maand meldden Eritrese vluchtelingen, afkomstig uit het zuid-westelijke deel, dat de Ethiopische luchtmacht hun dorpen en akkers met napalm bestookt had. De bommen kwamen uit Mig-jagers en Antonovbommenwerpers. Enkele honderden meters boven de grond ontploften ze. De brandende chemische substantie die daaruit kwam omschreven ze als een 'regenbui'

die neerdaalde op mensen, huizen en bomen. Het is de taktiek van de verschroeide aarde: uithongeren. In augustus dit jaar werden in de provincie Barka 11 dorpen met de grond gelijk gemaakt. Voedselvoorraden in brand gestoken, akkers verwoest. Het gebeurt allemaal als repressaille-aksies tegen het EPLF-verzet, of op grond van verdenking van samenwerking daarmee. Er zijn bewijzen te over dat het tegen de bevolking gerichte geweld structureel is.

noodhulp

En dan de noodhulp. Langzaam maar zeker begint het distributiesysteem te werken. Volgens buitenlandse waarnemers verloopt alles eerlijk, doelmatig en humaan. Ook de hoeveelheid aangevoerd voedsel begint langzaam groter te worden; nu gemiddeld 7000 ton per maand. Nog lang niet genoeg, maar in ieder geval iets.

De hulp voor Eritrea komt via Soedan. Het voedsel voor Ethiopië komt per schip aan in Massawa en Assab, havensteden in Eritrea. Op het moment van aflevering is dit voedsel eigendom van de militaire junta van Ethiopië. Het Ethiopische regime is niet in staat om met de distributie van al het voedsel te knoeien, maar manipuleren lukt prima. internationale waar-

nemers en deskundigen zeggen, dat bij voedselhulp gemiddeld zo'n 25% aan de strijkstok van de corruptie blijft hangen. Voor Ethiopië is dat percentage niet hoger, dus er is niets aan de hand. Onzin natuurlijk: de junta gebruikt voedsel en voedselhulp volop in de strijd tegen het Eritrees verzet. Bijvoorbeeld: voorwaarde voor het krijgen van voedselhulp is lidmaatschap van een door de regering gekontroleerde boerenorganisatie. Distributiecentra worden gebruikt om mannen te ronselen voor het Ethiopische leger. Je krijgt eenvoudig pas eten als je tekent. De ambtenaren en de soldaten hebben een goeie hap aan de voedselhulp. Zeker is dat regelmatig voedseltransporten in legerbarakken eindigen. Zeker is ook dat de Eritreërs zelf bitter weinig krijgen van de hulp voor Ethiopië. het verdwijnt allemaal naar het zuiden, waar de nood veel minder hoog is.

Als de humanitaire hulp aan Eritrea enig succes wil hebben, dan zal eerst een goede en vreedzame oplossing van het probleem met Ethiopië gezocht moeten worden. De regeringen van de westerse donorlanden lijken voorlopig niet van zins de Ethiopische oorlogsmisdaden te veroordelen, laat staan er tegen optreden. Om dat in elk geval in Nederland te veranderen maakt de werkgroep Eritrea zich sterk.

AKKERS

IN

ERITREA

BOMVRIJ

IN
BEWEGING

AMSTERDAM HEEFT 'T POGING TOT REKONSTRUKTIE

Donderdagochtend om 11 uur wordt on-
verwacht een etage in de Schaeppman-
straat, Staatsliedenbuurt, ontruimd.
Deze etage, eigendom van de Algemene
Woningbouwvereniging, was drie maan-
den daarvoor door een vrouw met doch-
tertje gekraakt. De dienstdoende
deurwaarder blijkt bij de ontruiming
niet de gebruikelijke procedure ge-
volgd te hebben. Zowel de voorpost
als de bewoonsters zijn niet inge-
licht dat op civiel-rechterlijke
gronden ontruimd gaat worden.
Verder is de atmosfeer in de staats-
liedenbuurt al behoorlijk gespannen
door de opening van de distriktspost
en overmatig veel gefokte smeris op
straat.

Een poging tot moord

Er wordt besloten te herkraken.
Een groep van 2 à 300 mensen gaat om
2 uur naar de Schaeppmanstraat. Bekend
is dat er politie in het pand is.
En dan gaat het even heel snel.
De deur wordt opengebroken en de eer-
ste herkrakersters gaan naar boven.
Er wordt gericht geschoten en een
jongen wordt in z'n bovenarm gescho-
ten. Geen waarschuwing, geen waar-
schuwingsschot, hij merkt het zelf
pas als hij op de grond ligt. Later
wordt binnen een huls gevonden.
De andere krakersters verdringen zich
onder aan de trap en voor het pand.
Ongeveer dezelfde tijd scheuren 3
busjes met grote snelheid door de me-
nigte buiten. Binnen houden de 4 pis-
toleros nog enige tijd de lege gang
onder schot en vertrukken vervolgens
over het balkon van de bureu.

Arrestaties

Ongeveer 30 mensen gaan naar binnen.
Buiten wordt de straat wat opgebroken
en blijft het nog even rustig. Na een
half uur komt een ambulance voorrij-
den.
Om een uur of 4 rijden er ± 10 busjes
petten voor die de mensen van het
pleintje voor het pand weggagen. Het
pleintje wordt afgesloten.
Sommigen proberen door de binnentuin
of over het dak weg te komen. Chaos,
getrokken pistolen en mishandelingen
volgen. Er staan wat stillen met ste-
nen te freaken.

Om 6 uur wordt bekend dat de ontruim-
ing er aankomt. Een groep van 20
mensen probeert dan nog uit te breken
De meesten lukt het door linie te kom-
men. Achterblijvers, ongeveer 10 men-
sen, worden gearresteerd, evenals een
aantal op straat, waaronder Hans. Zo-
wel binnen als in de politiebusjes
worden ze mishandeld.
Een scannerbericht: "hij ging heel
het busje in en moet nu met een ambu-
lance worden afgevoerd."

vrijdag

Vrijdag, 17.00 uur. Verzamelen in de
Rioolrat, in de Staatsliedenbuurt. Bijna
300 mensen uit alle delen van de stad.
Een grimmige sfeer. Leren jassen, helmen
enz.

Iedereen pratend over de gebeurtenissen
van gisteren, de ontruiming, herkraak,
schietpartij!, nog een ontruiming. 300
mensen op de been, waarvan het voor de
meesten onduidelijk was wat er nu precies
ging gebeuren. Een (vreedzame) demonstra-
tie, een herkraak? Een rel in elk geval.

Vijf uur dus, op weg naar een ander ver-
zamelpunt. Onderweg blijken ME en arres-
tatieteams al klaar te staan. Op het nie-
uwe verzamelpunt krijgen we te horen dat
geprobeerd zal worden Schaeppmanstr. 59
te herkraken.

Om 17.15 zet de stoet zich in beweging,
onophoudelijk gevolgd door stillen. De
Schaeppmanstraat komen we al niet eens in,
een peleton blokkeert de toegang. Stenen,
rookbommen en een enkele mollie zijn hun
deel.

Er wordt een poging gedaan het gebouwtje
van de voorpost (gemeentelijke instelling
met als doel de communicatie tussen buurt
en gemeente "soepeler" te laten verlopen)
in de fik te steken, maar een beginnend
brandje dooft al snel. De ME rukt op en
achter ons verschijnen 5 ME-bussen. Voor
ons staan er ook al 3, dus we wijken uit
naar een zijstraat waar een barrikade op-
geworpen wordt. Op dat moment zijn er
nog een stuk of 40 mensen aanwezig, de
rest trekt zich al bij voorbaat terug.

De 5 ME-bussen rijden opeens naar voren
en de ME stelt zich in linie op. Een mol-
lie raakte bijna een busje en voor het
eerst die middag dreigt de ME met traan-
gas, maar de wind staat verkeerd dus

dat gaat niet door. Na een charge probeert de ME ons in te sluiten. Terug naar de Rioolrat, waar al veel meer mensen heen waren gegaan.

Bij de Rioolrat horen we dat iemand die gisteren gearresteerd was in de politiecel is overleden. Godverdomme!! Gewoon vermoord dus! Totall loss geslagen en aan z'n lot overgelaten. Wel komt de politievoorlichting met het misselijkmakende verhaaltje dat het een junk was. Alsof dat er wat toe doet!

Iedereen woedend en verdrietig tegelijk en om de boel nog verder op te fokken scheurt een ME-bus het plein over. Mensen kunnen ternauwernood opzijspringen. Gevolgd door een stenenregen rijdt de bus weer weg. Hetzelfde lot treft een stillenbus die zich haastig terugtrekt. Barrikades worden rond het plein opgeworpen om de ME tegen te houden. Vier busjes rijden over het plein en dit keer wordt er wel traangas afgeschoten. Mensen worden van de Rioolrat weggejaagd en tot diep in de buurt door vooral stillen achtervolgd. Pas 20 minuten later lukt het ons de Rioolrat weer te bereiken. Overal politie, ruim 300 ME-ers en prakties alle arrestatieteams. De Staatsliedenbuurt is zowat afgesloten.

Een kwartier later hetzelfde scenario. Weer 6 bussen (nu van verschillende kanten) weer traangas en stillen. Ze proberen de boel te verspreiden maar een kwartier later is iedereen er weer en nog meer mensen want inmiddels is er stedelijk en landelijk alarm doorgegeven.

Na weer herverzameld te hebben wordt besloten die avond in kleine groepen uiteten te gaan en zoveel mogelijk gemeentelijke instellingen aan te pakken.

We kotsen van het politie-optreden, gedekt door het gemeentelijk beleid dat tot nu toe resulteerde in 1 dode, talloze (zwaar) gewonden, vele arrestaties en nog meer ontruimde panden.

arrestanten

Er zitten nu (vrijdagnacht) 32 mensen vast op het Hoofdburo, waaronder 12 vrouwen. Ongeveer 10 mensen zijn in het pand gearresteerd en stuk voor stuk in elkaar geslagen.

Ook werden mensen daarna nog in politiebussen in elkaar genept, hier weer uitgehaald en per ambulance afgevoerd. (politie reed mee).

Tijdens de ontruiming sloeg de ME een ruit in waardoor een jongen glassplinters in zijn oog kreeg. Terwijl hij

niets meer kon zien werd hij toch nog in elkaar geslagen.

Zijn advokaat vertelde dat hij later, op het HB, omdat hij op de deur bonkte, door bewakers werd vastgegrepen en nog eens gepakt werd. De rest van de dag moest hij in een isoleercel blijven. Dit zijn nog maar de eerste verhalen. De arrestanten is openlijke geweldpleging en huisvredebreuk ten laste gelegd.

hans

Hans is in het pand geweest om het te verdedigen.

Hij wist net als veel anderen vlak voor het ME-optreden het pand te ontvluchten. Daarna is hij buiten gearresteerd. Overgebracht naar het hoofdburo.

Volgens krantenberichten is er s'avonds een arts bij hem geweest die hem librium (kalmerend middel) verstrekt zou hebben.

Volgens de politie heeft Hans de volgende ochtend voor 10 uur ontbijt gehad en opgegeten.

Rond zes uur s'avonds gaf de politie ineens het bericht vrij dat hij in zijn cel was "overleden".

Dit zou rond half twee ontdekt zijn door twee bewakers die hem middageten kwamen brengen. Dat het niet eerder "ontdekt" werd vind de politie niet verwonderlijk "want hij lag in een rustige slaaphouding".

Volgens de politiearts die lijkschouwing heeft verricht zou Hans rond 10 uur s-morgens zijn overleden.

DEZE VERKLARING KLOPT VAN GEEN KANTEN!!

1. iemand die methadon slikt gaat niet zomaar aan 10 mg. librium dood.
2. alle arrestanten zijn s-ochtends aan de piketcentrale doorgegeven, behalve..... Hans.
3. de arrestanten hadden vanaf vrijdagmorgen recht op advocatenbezoek. waarom werd het echter pas toegestaan na zes uur s-avonds? terwijl de advocaten s-middags al wilden komen. Is dat soms om alle verhalen op elkaar af te stemmen en er een kloppend geheel van te maken? Ja!!!
4. een getuige, arrestante in de cel naast die van Hans verklaart hem rond half een s-middags te hebben horen braken. Zij hoorde ook duidelijk bewakers tegen elkaar zeggen dat Hans blauw aanliep.

Dit zijn nog maar de eerste voorlopige tegenstrijdigheden.

Wij weten niet wat er werkelijk allemaal heeft plaatsgevonden maar duidelijk is dat de politie verantwoordelijk is voor zijn dood.

IEMAND DOOD MAKEN OF IEMAND DOOD LATEN GAAN IN EEN POLITIECEL IS MOORD!!!!!!

IN
BEWEGING

Zaterdag en verder

Op dit moment (maandagmorgen) zitten er ongeveer 50 mensen vast. En dat zal ook nog wel zo zijn als je dit leest.

De demonstratie zaterdag werd na 10 minuten al uit elkaar geslagen en gedreven met traangas. Dat was lang geleden dat ze dat gebruikt hadden. Veel mensen werden in elkaar geslagen en gearresteerd. Ontzettend veel ME en stillen in de stad. Geen tijd om uit te rusten van het rennen.

Tegelijkertijd was er een demonstratie van een paar honderd mensen in Nijmegen. Vrijdag-, zaterdag en zondagnacht gingen kleine groepjes de stad in om vernielingen aan te richten. Niet alleen in Amsterdam, maar ook in Utrecht, Nijmegen, Haarlem en nog zo wat steden.

De strijd gaat door!

DE NACHT IS VAN ONS!!!!

ONTDEK JE HEKJE

Even kort iets over 'Ontdek je Hekje' op 12 & 13 oktober in Woensdrecht.

't Was een enorme politiemacht die ze op de been hadden gebracht. Goeie oefening voor hen. 's Nachts demonstranten opsporen en ontruimen. Elke meter hek bevaakt, snelle en vakkundige arrestaties en er is maar weinig schade aan het hek aangericht. De laatste axievoerdersters waren nog nauwelijks naar huis of ze zijn met bulldozers gekomen en hebben zowel het bosvak als het vrouwenkamp ontruimd. Iedereen behoorlijk gefrustreerd, want wat begin je met zo weinig mensen (geen idee, alles was verspreid, dat was deze keer niet onze kracht), tegen zo'n overmacht? Jammer, en waar blijven al die honderdduizenden?

VUILSPUITERIJ

Woonachtig in Ede-Zuid kreeg ik van de maand een pamfletje in de bus. Afkomstig van een groepering genaamd Neerlands Herstel.

Op het pamflet een warrig verhaal en vermoedelijk alleen maar begrijpelijk voor insiders.

Bij navraag bleek het om een conflict tussen bovengenoemde groepering en de Gemeente Arnhem te gaan. Neerlands Herstel had overal in Arnhem stickers met racistische kreten verspreid en de Gemeente wilde de groep gerechtelijk vervolgen, maar zei niet echter de identiteit van de groep te kunnen komen. En dat terwijl er een duidelijke adressering op vermeld stond. Wat zo'n verhaal bij de Edese bevolking teweeg moet brengen is me niet duidelijk. Eén ding weet ik echter wel: Neerlands Herstel is een ultra-rechtse club, een splintergroepering die te keer gaat tegen alles wat links is. Daarbij komen zij met kreten als: een stem op de P.V.D.A is een stem vóór straatterrorisme, krakersgespuis van de straat af en meer van dat soort waanzin. Een ander belangrijk item is natuurlijk de 'stroom buitenlanders' die ons land zou binnenkomen. De raszuiverheid is in gevaar en binnenkort zullen 'ze' in de meerderheid zijn.

Wie een verzoek aan de Centrum-partij richt voor informatie ontvangt tussen de partij-folders ook een wervingsfolder van Neerlands Herstel.

Het is overigens niet de eerste actie van Neerlands Herstel in Ede. De Grotestraat werd enige tijd geleden vol geplakt met stickers waarop de al eerder genoemde kreten. Ik vraag me af of ze van plan zijn om in Ede actiever te worden. Heb je daar meer informatie over? Schrijf dan naar Postbus 8094.

Ps. Er gaan ook al een tijdje geruchten dat de Centrum-partij mee wil gaan doen aan de komende gemeenteraadsverkiezingen. Informatie daarover is ook van harte welkom.

© 2006, Centrum-partij

www.loosjag

Gedigitaliseerd 2020